

ниятъ грѣбнакъ на човѣка. Значи, върху този грѣбнакъ, както върху човѣшкия грѣбнакъ, е основана цѣлата нервна система и удовѣтъ, които функциониратъ заедно съ другитѣ чувства и способности. Когато дойдемъ до Бога, Той е върховната сила или необходимата срѣда, въ която човѣкъ е потопенъ духовно. Да обяснимъ тази аналогия. Когато кажемъ, че свѣтлината е необходима за човѣшкото око, това значи, че клѣткитѣ на окото сж потопени въ свѣтлината, и че тя е необходима за тѣхното поддържане. Човѣшката душа трѣбва да бжде сжщо потопена. Не сте я потопили, значи, вие сте извънъ вашата срѣда, ще живѣете като зародишъ, както много житни зърна сж прѣстояли въ египетскитѣ пирамиди и гробници по 5—6 хиляди години, на сухо мѣсто, и сж чакали условия да бждатъ посѣти, за да поникнатъ. Такива житни зърна сж били напоследъкъ извадени и посѣти, и тѣ сж дали отличенъ резултатъ. И човѣшката душа, като зрънце, стояще въ Божествената житница, чака тия три необходими елемента, които се съдържатъ въ условията, силитѣ и законитѣ, за да може тя да почне наново своя животъ. Въ християнски смисълъ казано, ние трѣбва да намѣримъ условията, при които да можемъ да се потопимъ и да живѣемъ въ Бога. Въ този смисълъ трѣбва да е насочено усилието на всѣки съзнателенъ човѣкъ, за да може той да постигне това положение. Вие живѣете, вие сжществувате, но това живѣене и сжществуване е просто вегетиране. Сжществуването ви състои само отъ единъ елементъ и се ограничава отъ Божествената Сжщина, Която ви е създала като житни зрънца и плодни сѣменца. Вие